

VERSÉNYI GYÖRGY

ISTEN SZEME

Kicsi ágyam meg van vetve,
Jó anyácskám megvetette.
Lefekszem a puha ágyba,
Édes lesz a baba álma.

Már a boci alszik szépen,
Csikó, bari azonképpen,
Elült a tyúk, liba, réce,
Nem röpked egy árva légy se.

A cica is ott heverget,
Szunyókál a kályha mellett.
Csak a nótás tücsök dalol,
Kihallszik a tűzhely alól.

Tudom, ő is majd elhallgat,
Kívánja a nyugodalmat.
Apa, anya alszik mélyen,
Senki, senki nem lesz ébren.

De lesz!... A Jóisten ébren
Mindörökké fent az égben.
Vigyáz reánk ő jósága.
Mindörökké legyen áldva!

(1894/6)